

Trek k Mt. Everestu je drsný, ale krásný

Před padesáti lety vystoupili na vrchol Edmund Hillary a Tenzing Norgay

Pilot se rozhodl pro sebevraždu. Malé letadélko pro osmnáct pasažérů, ve kterém momentálně sedí jenom osm cestujících, dva piloti a jakýsi nečinný stevard, si to namířilo dlouhým promyšleným obloukem do boku širokého horského masívu. Zeď z trávy a kamení se blíží. Šílený pilot velmi komfortně vyrovnává výkluz ze zatáčky a dokonce mírně přidává plyn. Z okének zmizelo nebe, letadlo už je tak blízko čumákem k hoře. Dopad a smrt musí přijít každou vteřinou. Teď už se usmívají dokonce oba piloti.

Těsně před srázem se před letounu prudce vzepne a hned nato naráží letoun na břicho. Tedy na podvozek, protože tehle typ ho nemá zatahovací. Od kol odlétají do stran kameny jako chlupská pěst. Pilot se za svou finální slabost zřejmě zlobí a vztekle túruje oba vrtulové turbomotory. Drak letounu padá po kameništi kam si vzhůru. Kolem se mihly domky. Po osmdesáti metrech následuje prudké smýknutí doprava. A stop! Motory okamžitě umlkají. To bylo letiště v Lukle.

Místní Šerpové už dávno uvykli polohysterickému smíchu uvolnění bělochů, kteří domnělou leteckou sebevraždou přibyli do údolí Khumbu. V trekové sezóně na jaře a na podzim tu bývá na nebi sotva pár mraků a v každém místním hotýlku – lodgi desítky hostů. Každý má batoh plný goretextového oblečení, fleecové bundy a extra ponožky, které podle letáku v chladu hřejí, ve vedru chladí a vůbec nikdy nedřou... Tady na spodním konci údolí ale ještě doznívá tropický ráz

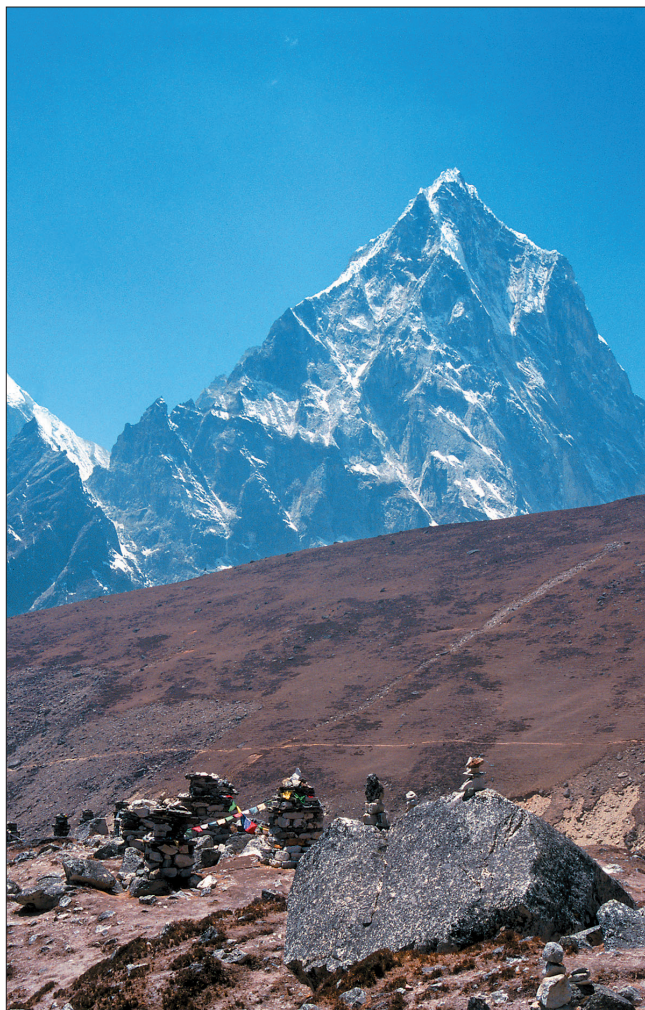

FOTO: ZDENEK JANKOVSKÝ

vnitrozemí Nepálu, a tak v Lukle je na místě triko, šortky a čepice nebo šátek na hlavu. A sluneční brýle!

Poplatek u soutěsky

Z městečka na úpatí hory, kde každý letový den nepříjemně zvíří prach třeba i patnáct letadel a někdy i jedna dvě silné vojenské záchrané helikoptéry, vede příjemná volně stoupající stezka výš do údolí. Sotva dvě hodinky volné chůze

odtud je shluk pár domků a pěkných lodgí a chatrčí a jmenuje se Pangding. Na odpočinek je tu příjemně. Cestu lze ale protáhnout až do Monjo, místa, kde oficiálně začíná Národní park Sagarmátha. Platí se tu u úzké skalní soutěsky, u které navíc kromě kanceláře vládního zmocněnce pro evidenci vstupu do parku stává i vojenská hlídka s kvěrem.

I v Monjo jsou příjemné a výborně vybavené lodge. →

PRVNÍ VÝSTUP

Fakta a čísla

První horolezci: Novozélandan Edmund Hillary a Nepálec Tenzing Norgay

Den prvního výstupu: 29. květen 1953

Hodina: 11.30

Pořadí na vrcholu: Hillary, Norgay

Způsob výstupu: expediční a s umělým kyslíkem

Počet výškových táborů: 9

Jak vypadal výstup

- Při odchodu ze základního tábora měl vlajky pro vrchol omotané kolem svého cepínu Nepálec, který víc věřil v úspěch.

- Na vrchol údajně vystoupil Hillary, na vrcholu sňal na čtvrt hodiny kyslíkovou masku.

- Po návratu proměnil Nepál Tenzinga v národního hrdinu a Hillaryho označil za bělocha, kterého na vrchol musel Šerpa dotáhnout.

- Tenzing Norgay údajně svou slávu neunesl a časem se upil k smrti.

- Edmund Hillary inicioval vznik Himálajského trustu a začal v oblasti Everestu stavět pro zanedbaný šerpský národ školy a restaurovat klášter v Tengboche.

